31987L0101

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 22 decembrie 1986
de modificare a Directivei 75/439/CEE privind eliminarea uleiurilor uzate

(87/101/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Adunării ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât Directiva 75/439/CEE a Consiliului ([4]) prevede ca statele membre să ia măsurile necesare pentru a asigura colectarea și eliminarea uleiurilor uzate în condiții de siguranță și pentru a garanta că, în măsura în care este posibil, eliminarea uleiurilor uzate se efectuează prin reciclare (regenerare și/sau ardere în alte scopuri decât pentru distrugere);

întrucât regenerarea este, în general, metoda cea mai rațională de reutilizare a uleiurilor uzate, având în vedere economiile de energie care pot fi realizate; întrucât, de aceea, ar trebui să se acorde prioritate prelucrării uleiurilor uzate prin regenerare atunci când condițiile de ordin tehnic, economic și organizatoric permit acest lucru;

întrucât, în stadiul actual al legislației comunitare, statele membre pot interzice, în anumite condiții, arderea uleiurilor uzate pe teritoriul lor; întrucât prezenta directivă nu are rolul de a modifica acest stadiu al legislației;

întrucât arderea uleiurilor uzate generează gaze uzate care conțin substanțe nocive pentru mediu atunci când se emit în concentrații care depășesc anumite limite; întrucât, de aceea, trebuie luate măsuri de stabilire a metodelor de ardere a uleiurilor uzate;

întrucât este de dorit să se amelioreze eficiența colectării uleiurilor uzate și să se intensifice monitorizarea în acest domeniu;

întrucât, având în vedere natura deosebit de periculoasă a compușilor PCB/PCT, este necesar să se consolideze legislația comunitară privind arderea sau regenerarea uleiurilor uzate contaminate cu aceste substanțe;

întrucât statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, respectând în același timp condițiile prevăzute în Tratat, de a adopta măsuri mai stricte în scopul protecției mediului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 75/439/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1 – 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 1*

În sensul prezentei directive:

— «*uleiuri uzate*» înseamnă:

orice uleiuri de lubrifiere sau industriale pe bază de extracte minerale care nu mai sunt corespunzătoare pentru utilizarea lor inițială și, în special, uleiuri uzate de motor și de cutie de viteze și, de asemenea, uleiuri minerale lubrifiante, uleiuri pentru turbine și uleiuri hidraulice;

— «*eliminare*» înseamnă:

prelucrarea sau distrugerea uleiurilor uzate, precum și depozitarea și descărcarea acestora la suprafață sau în sol;

([1]) JO C 58, 6.3.1985, p. 3.
([2]) JO C 255, 13.10.1986, p. 269.
([3]) JO C 330, 20.12.1985, p. 32.
([4]) JO L 194, 25.7.1975, p. 23.

— «*prelucrare*» înseamnă:

operațiunile care au drept scop să permită reutilizarea uleiurilor uzate, adică regenerarea și arderea;

— «*regenerare*» înseamnă:

orice proces prin care se pot produce uleiuri de bază prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin eliminarea contaminanților, a produșilor de oxidare și a aditivilor conținuți în astfel de uleiuri;

— «*ardere*» înseamnă:

utilizarea uleiurilor uzate drept combustibil, căldura produsă fiind recuperată în mod corespunzător;

— «*colectare*» înseamnă:

toate operațiunile prin care uleiurile uzate pot fi transferate de la deținători în întreprinderi care efectuează eliminarea acestor uleiuri.

Articolul 2

Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 78/319/CEE ([1]), statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că uleiurile uzate se colectează și se elimină fără a provoca prejudicii evitabile asupra omului și a mediului.

Articolul 3

(1) În cazurile în care condițiile tehnice, economice și organizatorice permit acest lucru, statele membre iau măsurile necesare pentru a acorda prioritate prelucrării uleiurile uzate prin regenerare.

(2) În cazurile în care uleiurile uzate nu se regenerează, din cauza condițiilor limitative menționate la alineatul (1), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice activitate de ardere a uleiurilor uzate se desfășoară în condiții acceptabile din punctul de vedere al mediului, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, cu condiția ca aceste activități de ardere să fie fezabile din punct de vedere economic și organizatoric.

(3) În cazurile în care uleiurile uzate nu se regenerează și nici nu se ard, din cauza condițiilor limitative menționate la alineatele (1) și (2), statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura distrugerea acestora în condiții de siguranță sau depozitarea sau descărcarea lor în mod controlat.

Articolul 4

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura interzicerea:

(a) oricărei deversări de uleiuri uzate în apele interioare de suprafață, în apele subterane, apele maritime teritoriale și în sistemele de drenaj;

(b) oricărei depozitări și/sau deversări de uleiuri uzate nocive pentru sol și a oricărei deversări necontrolate de reziduuri rezultate de la prelucrarea uleiurilor uzate;

(c) oricărei prelucrări de uleiuri uzate care provoacă o poluare a aerului care depășește nivelul stabilit prin dispozițiile existente.

Articolul 5

(1) În cazurile în care este necesar, pentru a îndeplini obiectivele prezentei directive și fără să aducă atingere dispozițiilor din articolul 2, statele membre desfășoară campanii de informare publică și promoționale pentru a se asigura că uleiurile uzate se depozitează în mod corespunzător și se colectează în cea mai mare măsură posibilă.

(2) În cazurile în care obiectivele stabilite la articolele 2, 3 și 4 nu pot fi îndeplinite în alt mod, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că una sau mai multe întreprinderi efectuează colectarea și/sau eliminarea uleiurilor uzate care le sunt puse la dispoziție de către cei care le dețin, după caz, în zona care le-a fost atribuită de către autoritățile competente.

(3) Pentru a atinge obiectivele stabilite la articolele 2 și 4, statele membre pot decide să aloce uleiurile uzate pentru orice tip de prelucrare indicat la articolul 3. În acest scop, statele membre pot institui verificările corespunzătoare.

(4) Pentru a asigura respectarea măsurilor luate în temeiul articolului 4, orice întreprindere care colectează uleiuri uzate trebuie să fie înregistrată și supravegheată corespunzător de către autoritățile naționale competente, cu posibilitatea includerii unui sistem de autorizații.

Articolul 6

(1) Pentru a respecta măsurile luate în temeiul articolului 4, orice întreprindere care elimină uleiuri uzate trebuie să obțină o autorizație. După caz, această autorizație se acordă după inspectarea instalațiilor.

(2) Fără a aduce atingere cerințelor stabilite în dispozițiile naționale și comunitare în alt scop decât cel al prezentei directive, se poate acorda o autorizație întreprinderilor care regenerează uleiuri uzate sau utilizează uleiuri uzate drept combustibil numai în cazurile în care autoritatea competentă constată că s-au luat toate măsurile corespunzătoare de protecție a mediului și a sănătății, inclusiv utilizarea celei mai performante tehnologii disponibile, dacă costul acesteia nu este excesiv de ridicat.

Articolul 7

În cazurile în care uleiurile uzate se regenerează, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

(a) funcționarea instalației de regenerare nu provoacă efecte dăunătoare asupra mediului, care pot fi evitate.

În acest scop, statele membre se asigură că riscurile asociate cantității de reziduuri de la regenerare și caracterului toxic și periculos al acestor reziduuri se reduc la minimum și că reziduurile se elimină în conformitate cu articolul 9 din Directiva 78/319/CEE;

(b) uleiurile de bază rezultate din regenerare nu constituie deșeuri toxice și periculoase, conform definiției din articolul 1 litera (b) din Directiva 78/319/CEE, și că nu conțin policlorobifenil și policlororterfenil (PCB/PCT) în concentrații care depășesc limitele stabilite la articolul 10.

Statele membre informează Comisia cu privire la aceste măsuri. Pe baza acestor informații, în termen de cinci ani de la data notificării prezentei directive, Comisia înaintează un raport Consiliului, însoțit, după caz, de propuneri adecvate.

Articolul 8

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor din Directiva 84/360/CEE [2]și articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, în cazurile în care uleiurile uzate se utilizează drept combustibil, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că funcționarea instalației nu poluează aerul la un nivel semnificativ, în special prin emisii de substanțe dintre cele cuprinse în lista din anexă. În acest scop:

(a) statele membre verifică și constată că, în cazul arderii uleiurilor în instalații cu o capacitate termică mai mare decât sau egală cu 3 MW pe baza puterii calorifice scăzute (PCS), se respectă valorile limită de emisie stabilite în anexă.

Statele membre pot stabili în orice moment valori limită mai stricte decât cele indicate în anexă. De asemenea, statele membre pot stabili valori limită și pentru alte substanțe și alți parametri decât cei cuprinși în lista din anexă;

(b) statele membre iau măsurile pe care le consideră necesare pentru a se asigura că arderea uleiurilor uzate în instalații cu o capacitate termică mai mică de 3 MW pe baza puterii calorifice scăzute (PCS) este controlată în mod corespunzător.

Statele membre informează Comisia cu privire la aceste măsuri. Pe baza acestor informații, în termen de cinci ani de la data notificării prezentei directive, Comisia înaintează un raport Consiliului, însoțit, după caz, de propuneri adecvate.

(2) În continuare, statele membre se asigură că:

(a) reziduurile rezultate din arderea uleiurilor uzate se elimină în conformitate cu articolul 9 din Directiva 78/319/CEE;

(b) uleiurile uzate utilizate drept combustibil nu constituie deșeuri toxice și periculoase, astfel cum sunt definite la articolul 1 litera (b) din Directiva 78/319/CEE și nu conțin PCB/PCT în concentrații mai mari de 50 ppm;

(3) Respectarea valorilor limită stabilite în anexă se poate asigura, ca alternativă, prin intermediul unui sistem adecvat de control al concentrațiilor de poluanți în uleiurile uzate sau în amestecurile de uleiuri uzate cu combustibili, destinate arderii, având în vedere caracteristicile tehnice ale instalației.

În cazul instalațiilor în care emisiile de substanțe enumerate în anexă pot rezulta, în plus, și din produsele de ardere, statele membre se asigură, printr-un sistem de control stabilit, că proporția din aceste substanțe care rezultă din arderea uleiurilor uzate nu depășește valorile limită stabilite în anexă.

---

[1] JO L 84, 31.3.1973, p. 43.
[2] JO L 188, 16.7.1984, p. 10."

2. Articolul 7 devine articolul 9.

3. Articolele 8 și 9 se elimină.

4. Se inserează un nou articol 10, după cum urmează:

„Articolul 10

(1) În timpul stocării și al colectării, cei care dețin uleiurile și cei care le colectează nu trebuie să amestece uleiurile uzate cu PCB-uri și PCT-uri în sensul Directivei 76/403/CEE [1] sau cu deșeuri toxice și periculoase în sensul Directivei 78/319/CEE.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (3), dispozițiile din Directiva 76/404/CEE se aplică uleiurilor uzate care conțin mai mult de 50 ppm PCB/PCT.

În continuare, statele membre iau măsurile tehnice speciale care sunt necesare pentru a se asigura că orice uleiuri uzate care conțin PCB/PCT se elimină fără a se provoca vreun efect nociv evitabil asupra omului și mediului.

(3) Regenerarea uleiurilor uzate care conțin PCB-uri sau PCT-uri poate fi permisă dacă procesele de regenerare oferă posibilitatea fie de a distruge PCB-urile și PCT-urile, fie de a le reduce, astfel încât uleiurile regenerate să nu conțină PCB/PCT într-o concentrație mai mare decât limita maximă care nu poate depăși, în nici un caz, 50 ppm.

(4) Metoda de referință de măsurare pentru determinarea conținutului de PCB/PCT din uleiurile uzate se stabilește de către Comisie, după consultarea Comitetului pentru adaptarea la progresul tehnic, instituit în temeiul articolului 18 din Directiva 78/319/CEE.

(5) Uleiurile uzate contaminate cu substanțe care intră sub incidența definiției deșeurilor toxice și periculoase de la articolul 1 litera (b) din Directiva 78/319/CEE se elimină conform dispozițiilor din directiva în cauză.

([1]) JO L 108, 26.4.1976, p. 41."

5. Articolul 10 devine articolul 11.

6. Articolul 11 devine articolul 12 și se modifică după cum urmează:

„*Articolul 12*

Orice întreprindere care colectează, deține și/sau elimină uleiuri uzate trebuie să transmită autorităților competente, la solicitarea acestora, orice informație privind colectarea și/sau eliminarea uleiurilor uzate sau a reziduurilor acestora."

7. Articolul 12 devine articolul 13 și se modifică după cum urmează:

„*Articolul 13*

(1) Statele membre inspectează periodic întreprinderile menționate la articolul 6, în special pentru a verifica dacă respectă condițiile de acordare a autorizațiilor.

(2) Autoritățile competente examinează tendințele privind stadiul dezvoltării tehnice și/sau starea mediului în vederea revizuirii, după caz, a autorizațiilor acordate întreprinderilor în conformitate cu prezenta directivă."

8. Articolele 13 și 14 devin articolul 14 și, respectiv, articolul 15.

9. Se adaugă un nou articol 16, după cum urmează:

„*Articolul 16*

Respectând totodată dispozițiile tratatului, statele membre pot lua măsuri de protecție a mediului care sunt mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă.

Conform acelorași dispoziții, aceste măsuri pot cuprinde, *inter alia*, interzicerea arderii uleiurilor uzate."

10. Articolele 15 și 16 devin articolul 17 și, respectiv, articolul 18.

11. Se adaugă anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Statele membre iau măsurile necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive începând cu 1 ianuarie 1990 și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 3

Măsurile adoptate de statele membre în temeiul prezentei directive se pot aplica progresiv întreprinderilor menționate la articolul 6 din Directiva 75/439/CEE, existente la data notificării prezentei directive, în termen de șapte ani de la notificarea menționată anterior ([1]).

Articolul 4

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 decembrie 1986.

Pentru Consiliu

Președintele

G. SHAW

([1]) Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la 13 ianuarie 1987.

ANEXĂ

Valori limită de emisie (1) pentru anumite substanțe emise ca urmare a arderii uleiurilor uzate în instalații cu o capacitate termică egală cu sau mai mare decât 3 MW (PCS)

Poluant	Valoare limită mg/Nm³		
Cd	0,5		
Ni	1		
	fie (2)	fie (2)	
Cr	1,5	Cr	5
Cu		Cu	
V		V	
Pb	5	Pb	
Cl (3)	100		
F (4)	5		
SO_2 (5)	--		
Praf (total) (5)	--		

(1) Aceste valori limită, care nu pot fi depășite la arderea uleiurilor uzate, indică concentrația masică a emisiilor de substanțe menționate anterior din gazul rezidual, raportată la volumul de gaz rezidual în stare standard (273 K; 1 013 hPa), după scăderea conținutului de umezeală din vaporii de apă și a conținutului de oxigen de 3 % în procente de volum din gazul rezidual. În cazul articolului 8 alineatul (3) al doilea paragraf, conținutul de oxigen este cel care corespunde condițiilor normale de funcționare pentru procesul în cauză.

(2) Statelor membre le revine sarcina de a stabili care din aceste opțiuni se aplică în țara respectivă.

(3) Compuși gazoși anorganici ai clorului exprimați ca acid clorhidric.

(4) Compuși gazoși anorganici ai fluorului exprimați ca acid fluorhidric.

(5) Nu este posibil să se determine valori limită pentru aceste substanțe în stadiul actual. Statele membre stabilesc independent standarde de emisie pentru deversările de astfel de substanțe având în vedere normele prevăzute de Directiva 80/779/CEE (JO L 229, 30.8.1980, p. 30).